

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/22/2017
Identifikačné číslo spisu:	5116010089
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5116010089.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného V. R. pre prečin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 25. mája 2017 v Bratislave dovolanie obvineného V. R., podané prostredníctvom obhajkyne JUDr. Andrey Gireth, proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 23. augusta 2016, sp. zn. 1To/55/2016, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného V. R. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Žilina rozsudkom z 24. mája 2016, č. k. 3T/8/2016 uznal obvineného V. R. za vinného v bode 1/ z prečinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 2 Tr. zák., a to na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Okresný súd obvinenému V. R. za to uložil podľa § 346 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, ktorého výkon podmienene odložil na skúšobnú dobu 2 (dvoch) rokov (§ 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák.).

Proti tomuto rozsudku podali obvinený a prokurátor odvolania. Na základe odvolania prokurátora, ktorý namietol priznanie poľahčujúcej okolnosti, že obvinený viedol pred spáchaním trestného činu riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zák.), Krajský súd v Žiline rozsudkom z 23. augusta 2016, sp. zn. 1To/55/2016 podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám obvinenému uložil podľa § 346 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov, ktorého výkon podmienene odložil s uložením probačného dohľadu na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov (§ 51 ods. 1, ods. 2, § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.). Obvinenému ďalej uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu (§ 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák.). Zároveň podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného V. R. ako nedôvodné zamietol.

Proti rozsudku podal obvinený V. R., prostredníctvom zvolenej obhajkyne JUDr. Andrey Gireth, dovolanie. Dovolanie oprel o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. e/, písm. g/, písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, vo veci konal alebo rozhodoval orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

V dovolaní argumentoval tým, že pred súdom prvého stupňa rozhodol sudca, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, nakoľko samosudkyňa bola zákonnou sudkyňou v inej trestnej veci, v ktorej bol obvinený svedkom. Jeho svedecká výpoveď bola vyhodnotená ako nevierohodná a odstúpená orgánom činným v trestnom konaní na vybavenie. Trestné stíhanie obvineného začalo na základe podnetu tej istej sudkyne, ktorá rozhodovala o vine a treste obvineného. Samosudkyňa mala byť vylúčená z vykonávania úkonov trestného konania pre pochybnosti o jej nezáujatosti.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. obvinený namietol nedostatočné vyrovnanie sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. V konaní nebolo preukázané, že výpoveď obvineného ako svedka bola nepravdivá. Jeho výpoveď korešpondovala s výpoveďami svedkov H. R. a H. M., ktorí zhodne popísali rozhodné skutočnosti, najmä vodiča H., cestu motorovým vozidlom, priebeh cestnej kontroly. Súd nevykonával výsluch svedka H., ani nezabezpečil jeho výsluch prostredníctvom príslušných tureckých alebo iných orgánov. Zároveň súd odmietol vykonanie dôkazov - výsluchu svedkov H. Š. a E. V., pripojenie spisu vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 3T 184/2014, pripojenie spisu ODI Žilina vedeného pod ČVS: ORP-90-ODI-ZA-2014, zabezpečenie lustrácie všetkých úkonov policajtov H. Š. a E. V. zo dňa 20. apríla 2014, obrazového záznamu z laserového merača, pripojenie vyšetrovacích, prípadne súdnych spisov v trestnej veci uvedených policajtov a výsledku vybavenia podnetu Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Sekcie inšpekčnej služby, úradu inšpekčnej služby. Prečítaním zápisníc o skoršom výsluchu svedkov H. Š. a E. V. z iného trestného konania, bez ich vypočutia na hlavnom pojednávaní, došlo k vykonaniu dôkazov nezákonným spôsobom. Svedkovia vypovedali v čase, keď obvinenému nebolo vznesené obvinenie, a preto svedkom nemohol klásť otázky, čím bolo porušené jeho právo na obhajobu.

V konaní taktiež nebolo preukázané, že skutky spáchal obvinený a o ktorej okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, mal úmyselne uviesť nepravdu. Obvinený vo svojich výpovediach opísal skutkový dej tak, ako ho vnímal, pričom výpoveď bola v určitých bodoch potvrdená aj svedkom H. Š. (miesto zastavenia vozidla hliadkou polície, tehotenská nevoľnosť svedkyne H. R., cieľ ich cesty). Úmyselné zavinenie obvineného nebolo preukázané. Z dôvodu absencie objektívnej a subjektívnej stránky trestného činu bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obvinený V. R. dovolaciemu súdu navrhol, aby podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. e/, písm. g/, písm. i/ Tr. por., zrušil rozsudky Krajského súdu v Žiline a Okresného súdu Žilina vo výrokoch o vine, treste a v nadväzujúcich výrokoch, ako aj vo výroku o zamietnutí odvolania obvineného. Zároveň Okresnému súdu Žilina prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol pred iným súdom.

Súd prvého stupňa v súlade s § 376 Tr. por. zaslal rovnopis dovolania na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Žilina.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina sa vo vyjadrení stotožnila s názorom Krajského súdu v Žiline, že v predmetnej trestnej veci nerozhodoval sudca, ktorý by mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania. Vo vzťahu k nezákonnosti dôkazov poukázala na namietanie vyhodnotenia dokazovania, čo nemôže byť predmetom prieskumu dovolacieho súdu. Uplatnené nesprávne právne posúdenie skutku len odráža nespokojnosť obvineného so závermi súdu. Dovolaciemu súdu preto navrhla dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Výjadrenie prokurátorky bolo súdom prvého stupňa doručené obvinenému a jeho obhajkyni, ktorí na podanie nereagovali.

Najvyšší súd ako súd dovolací skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné, či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným V. R. prostredníctvom obhajkyne, teda osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/, § 373 Tr. por., na Okresnom súde Žilina, t.j. na mieste predpokladanom v ustanovení § 370 Tr. por., a v zákonnej 3-ročnej lehote. Dovolanie obvineného však nie je dôvodné.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expressis verbis vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Obvinený opakovane namietol osobu samosudkyne konajúcej na súde prvého stupňa, ktorá mala byť vylúčená z konania pre pochybnosti o nezáujatosti.

K dôvodnosti nevylúčenia samosudkyne sa vyjadril odvolací súd, ktorý vyčerpávajúcim spôsobom vysvetlil, z akých dôvodov nebola samosudkyňa zaujatá napriek tomu, že rozhodovala v súvisiacej trestnej veci. Dovolací súd sa s argumentáciou krajského súdu plne stotožnil, a preto na ňu v podrobnostiach odkazuje.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. teda nebol naplnený.

Obvinený V. R. v rámci dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. namietol nevyrovnanie sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, nepreukázanie nepravdivosti jeho svedeckej výpovede, nevypočutie svedkov H., H. Š. a E. V., nepripojenie spisov vedených na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 3T 184/2014 a na ODI Žilina pod ČVS: ORP-90-ODI-ZA-2014, nezabezpečenie lustrácie všetkých úkonov policajtov H. Š. a E. V. zo dňa 20. apríla 2014, obrazového záznamu z laserového merača, prípadných súdnych spisov v trestnej veci uvedených policajtov a výsledku vybavenia podnetu Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Sekcie inšpekčnej služby, úradu inšpekčnej služby. Predovšetkým prečítaním zápisníc z výsluchov svedkov H. Š.É. a E. V. z iného konania bolo nezákonným spôsobom vykonané dokazovanie a porušené právo obvineného na

obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Z dikcie cit. § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je totiž jednoznačne zrejmé, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilým dovolacím dôvodom. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky potom o zásadné porušenie práva na obhajobu ide najmä v prípade, keď obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby. Výnimočne môže ísť aj o porušenie iných obhajovacích práv obvineného, ktorých porušenie sa prejaví na jeho postavení zásadným spôsobom.

Medzi porušenie iných obhajovacích práv je možné zaradiť aj nesprávne procesne vykonané dokazovanie, ktoré vedie k popretiu zásady kontradiktórnosti konania a s tým súvisiace znemožnenie obvinenému vyjadriť sa k dôkazu tvoriacemu podklad rozhodnutia.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. je potrebné poznamenať, že tento dovolací dôvod možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Pokiaľ ide o porušenie zákona, v tejto súvislosti najvyšší súd už stabilne v rámci svojej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že také porušenie by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z uvedeného potom logicky vyplýva, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť úspešným dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. len vtedy, ak mal, resp. má negatívny materiálny dopad na práva obvineného. K porušeniu práva na spravodlivý proces by pritom mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého vykonanie sa spochybňuje.

V danom prípade nevypočutie svedkov H. Š. a E. V. na hlavnom pojednávaní nemalo vplyv na zákonnosť rozhodnutia a práva obvineného na obhajobu. Svedkovia H. Š. a E. V. sa vyjadrovali k priebehu cestnej kontroly a k osobe vodiča zastaveného motorového vozidla. Otázka osoby, ktorá viedla predmetné motorové vozidlo, pritom bola právoplatne vyriešená v konaní vedenom proti obvinenému H. M., sp. zn. 3T 184/2014 s tým, že vodičom bol H. M., nie nestotožnená osoba H. Takto ustálený skutkový stav bol Okresný súd Žilina povinný rešpektovať. Nakoľko posúdenie nepravdivosti výpovede obvineného V. R. vychádzalo z právoplatného rozhodnutia v inej trestnej veci, osobné vypočutie svedkov H. Š. a E. V. by nemalo vplyv na súdom ustálené skutkové okolnosti spáchania trestného činu krivej výpovede a krivej prisahy. Navyše by svedkovia ani neboli schopní sa kvalifikovane vyjadriť k pravdivosti výpovede obvineného V. R..

Pokiaľ ide o obvinenými namietané nevykonanie dôkazov, resp. ich nezabezpečenie, takúto námietku nemožno úspešne podať v rámci dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por. Za nezákonnosť nemožno považovať nevykonanie dôkazu, resp. hodnotenie dôkazov zo strany súdu v rozpore s predstavami obvineného. Je plne na úvahe súdu, aby sám rozhodol v okolnostiach prípadu, ktoré dôkazy na zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, vykoná, bez ohľadu na to, ktorá zo strán konania ich navrhla. Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritorným rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní konanom 24. mája 2015 podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol vykonať dôkazy spočívajúce vo výsluchoch svedkov H. Š., E. V. a sudkyne JUDr. Moniky Liptákovej, v pripojení spisu vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 3T 184/2014, spisu ODI Žilina vedeného pod číslom ČVS: ORP-90-ODI-ZA-2014 a vyšetrovacích spisov, prípadne aj súdnych spisov v trestnej veci H. Š., prípadne aj E. V., ak bolo začaté trestné stíhanie, ako aj výsledku vybavenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie inšpekčnej služby, úradu inšpekčnej služby, v zabezpečení lustrácie všetkých úkonov policajných príslušníkov H. Š. a E. V. a obrazového záznamu z laserového merača (č. l. 415-417).

Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. teda nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Zistenie skutku súdom na podklade dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a procesne (rozhodnutím súdu) podložené odmietnutie dôkazných návrhov obvinených teda nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Ani dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por. neboli naplnené.

Dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého, prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných

na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. kto ako svedok v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní alebo na účely trestného konania v cudzine pred prokurátorom alebo policajtom, alebo pred sudcom medzinárodného orgánu uznaného Slovenskou republikou uvedie nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, alebo kto takú okolnosť zamlčí, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 346 ods. 2 Tr. zák. kto v trestnom konaní pred súdom alebo na účely trestného konania v cudzine po zložení prísahy uvedie nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, alebo takú okolnosť zamlčí, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až päť rokov.

V oboch skutkových podstatách je objektom záujem na správnom zistení skutkového stavu veci ako základu zákonných rozhodnutí súdov a orgánov činných v trestnom konaní. Uvedeného trestného činu sa môže dopustiť iba svedok. Objektívna stránka spočíva v uvedení nepravdy (aktívne konanie páchatel'a) alebo v zamlčaní informácie (pasívne konanie páchatel'a) o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie. Krivá výpoveď sa teda musí týkať okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie. Pritom nemusí ísť o okolnosť, ktorá bola pre rozhodnutie jedine a výlučne rozhodujúca. Pôjde najmä o okolnosť, ktorú konajúci orgán činný v trestnom konaní alebo súd musí vziať do úvahy pri riešení otázky, o ktorej má rozhodnúť. V danom prípade bola rozhodujúcou okolnosťou osoba vodiča motorového vozidla, ktorá však bola právoplatne ustálená v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 3T 184/2014. Z hľadiska subjektívnej stránky Trestný zákon vyžaduje úmyselné konanie, ktorého sa obvinený dopustil v snahe napomôcť obvinenému H. M. vyhnúť sa trestnému stíhaniu za vedenie motorového vozidla napriek tomu, že mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov. Posúdenie úmyselného konania obvineného vychádza z právoplatného rozhodnutia v trestnej veci vedenej proti obvinenému H. M..

Obsahom dovolania obvineného bolo taktiež posudzovanie hodnovernosti jeho výpovede v konaní vedenom proti obvinenému H. M., vykonaných dôkazov a polemizovanie so závermi súdov. Takéto námietky, smerujúce k hodnoteniu dôkazov spôsobom, ktorý by zodpovedal predstavám obvineného, svojim obsahom nenapĺňajú nielen dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ale ani žiaden iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda nebol daný.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dovolanie obvineného V. R. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.